

μνημόσυνο

μνημόσυνο, το, ουσ. [<αρχ. μνημόσυνον <μνημοσύνη], το μνημόσυνο·

- *κάνω με ξένα κόλλυβα μνημόσυνο*, βλ. λ. [κόλλυβα](#)·

- *κάνω μνημόσυνο*, αναφέρομαι σε παλιές καλές στιγμές ή στο πώς έπρεπε να ενεργήσω για να μη διαπράξω το λάθος που διέπραξα: «πρέπει ο άνθρωπος να κοιτάζει πάντα μπροστά του και να μην κάνει μνημόσυνο γι' αυτά που πέρασαν». Από την εικόνα των διαφόρων που μιλούν για τη ζωή εκείνου για τον οποίο γίνεται το μνημόσυνο·

- *τον ζωντανό αγάπαγε και τα μνημόσυνα άσ' τα*, να μην αναφέρεσαι στα παλιά, αλλά να ενδιαφέρεσαι για το τι μπορείς να κάνεις στο παρόν: «αν έκανες εκείνο, αν έκανες τ' άλλο, αν, αν, τον ζωντανό αγάπαγε και τα μνημόσυνα άσ' τα, και κοίτα τι θα κάνεις από δω και πέρα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας